

בש"פ 291/17 - מדינת ישראל נגד מוסלח חלו, חמזה מופתאח

בבית המשפט העליון
בש"פ 291/17

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. מוסלח חלו
2. חמזה מופתאח

בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד בטבת התשע"ז (12.1.2017)

בשם המבקשת:
בשם המשיב 2:

עו"ד עודד ציון
עו"ד סלימאן עלאא

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפני, השתכנעתי כי יש לקבל את הבקשה.

מעצרו של המשיב 2, חמזה מופתאח, מוארך בתשעים ימים שמנינם מיום 27.1.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם בין המועדים.

לפי כתב האישום המתוקן, על רקע סכסוך משפחות ובסמוך לעימותים שהתרחשו בימים 28.9.2015 ו- 29.9.2015 נמסרו למשיב 1 אקדח ותחמושת והוא ירה ביום 1.10.2015 מספר פעמים באויר. בהמשך נמסרו האקדח והתחמושת לנאשם 2 בכתב האישום, והוא החביאם בדירה של משפחתו (להלן: הדירה).

בהמשך להמולה שפרצה בסביבות השעה 20:30 באותו יום, ביקש המשיב 2 מהמשיב 1 להתלוות אליו לעבר הדירה, ומשיב 2 ביקש מהמשיב 1 ומהנאשם 2 להביא את האקדח מהדירה, וכך עשו השניים. בשלב זה כיסה המשיב 2 את פניו של המשיב 1 בגופיה, ואמר לו "לך תירה בהם", כשהוא מתכוון לבני משפחת מאדי. המשיב 2 הנחה את המשיב

עמוד 1

1 כיצד להגיע למקום בו עמדו בני משפחת מאדי, וביקש כי לאחר שיבצע את הירי יחזור המשיב 1 באותה דרך. בהמשך לאמור ירה המשיב 1 מספר כדורים לעבר המנוח מטווח קצר, מתוך כוונה להמיתו ולאחר שהחליט לעשות כן. אחד הכדורים פגע בבטנו של המנוח וגרם למותו. המשיב 1 נמלט מהמקום, תוך שהוא יורה לעברם של אנשים שרדפו אחריו. כדור אחד פגע בכף רגלו של אחד הרודפים. לא זה המקום להמשיך ולפרט את הארועים שהתרחשו לאחר מכן, שבכולם מעורב המשיב 2 ברמה כזו או אחרת, והכוללים שיבוש נטען של מהלכי משפט.

נוכח כל האמור לעיל, המשיב 2 הואשם בהריגה, בחבלה בכוונה מחמירה, בעבירות בנשק ובשיבוש מהלכי משפט.

ביום 2.12.2015 המשיב 2 הסכים לקיום ראיות לכאורה ועילת מעצר. מהתסקירים שהוגשו עד כה עולה כי להערכת שירות המבחן אין החלופות שהוצעו מתאימות, וכן כי קיים חשש כי המשיב 2 עשוי - במצבים מסויימים - לפעול באופן אימפולסיבי ונעדר שיקול דעת. עוד צויין, כי המתיחות בין המשפחות היריבות שרירה וקיימת.

המבקשת סבורה כי מסוכנותו היתרה של המשיב 2 מחייבת הארכת מעצרו. המשיב 2 סבור כי קיימים טעמים המצדיקים שחרור המשיב לחלופה לעת הזו.

מסוכנותו היתרה של המשיב 2, הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו, העדר חלופה מתאימה והמשך המתיחות בין המשפחות היריבות; כל אלה מצדיקים הארכת מעצרו של המשיב 2.

יצויין, כי לעניין ההליך העיקרי עתידה המאשימה להתקרב לסיום פרשת התביעה לאחר ארבע ישיבות ההוכחות שקבועות לחודש זה. הגם שסביר להניח שההליך המשפטי בעניינו של המשיב 2 לא יסתיים בתקופת ההארכה המבוקשת, אין בכך כדי להצדיק דחיית הבקשה להארכת המעצר.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשע"ז (12.1.2017).

ש ו פ ט